

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1503/2023
28.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Јасмине Стаменковић и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници из радног односа тужиоца АА из ..., ..., чији је пуномоћник Рајка Јасика, адвокат из ..., против туженог Акционарско друштво за железнички превоз путника „Србија Воз“, са седиштем у Београду, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2545/22 од 16.08.2022. године, у седници одржаној 28.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 2545/22 од 16.08.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Београду Гж1 2545/22 од 16.08.2022. године и пресуда Првог основног суда у Београду П1 2330/19 од 03.11.2021. године, тако што се **ОБАВЕЗУЈЕ** тужени АД за железнички превоз путника „Србија Воз“ Београд да исплати тужиоцу АА из ..., за период од марта 2017. Године закључно са фебруаром 2018. године,

на име накнаде трошкова за исхрану у току рада и то:

- за март 2017. године, износ од 11.733,78 динара са законском затезном каматом од 16.04.2017. године до исплате,
- за април 2017. године, износ од 13.647,63 динара, са законском затезном каматом од 16.05.2017. године до исплате,
- за мај 2017. године, износ од 11.271,65 динара са законском затезном каматом од 16.06.2017. године до исплате,
- за јун 2017. године, износ од 12.309,50 динара са законском затезном каматом од 16.07.2017. године до исплате,
- за јул 2017. године, износ од 12.597,88 динара са законском затезном каматом од 16.08.2017. године до исплате,
- за август 2017. године, износ од 4.106,09 динара са законском затезном каматом од 16.09.2017. године до исплате,
- за септембар 2017. године, износ од 4.591,62 динара са законском затезном каматом од 16.10.2017. године до исплате,
- за октобар 2017. године, износ од 11.719,75 динара са законском затезном каматом од 16.11.2017. године до исплате,

- за новембар 2017. године, износ од 12.975,00 динара са законском затезном каматом од 16.12.2017. године до исплате,
- за децембар 2017. године, износ од 14.235,95 динара са законском затезном каматом од 16.01.2018. године до исплате,
- за јануар 2018. године, износ од 11.968,00 динара са законском затезном каматом од 16.02.2018. године до исплате и
- за фебруар 2018. године, износ од 11.954,75 динара са законском затезном каматом од 16.03.2018. године до исплате;

и на име регреса за коришћење годишњег одмора и то:

- за март 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.04.2017. године до исплате,
- за април 2017. године, износ од 4.454,67 динара, са законском затезном каматом од 16.05.2017. године до исплате,
- за мај 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.06.2017. године до исплате,
- за јун 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.07.2017. године до исплате,
- за јул 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.08.2017. године до исплате,
- за август 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.09.2017. године до исплате,
- за септембар 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.10.2017. године до исплате,
- за октобар 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.11.2017. године до исплате,
- за новембар 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.12.2017. године до исплате,
- за децембар 2017. године, износ од 4.454,67 динара са законском затезном каматом од 16.01.2018. године до исплате,
- за јануар 2018. године, износ од 4.528,67 динара са законском затезном каматом од 16.02.2018. године до исплате и
- за фебруар 2018. године, износ од 4.528,67 динара са законском затезном каматом од 16.03.2018. године до исплате,
све у року од 8 дана од пријема преписа пресуде.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужени да тужиоцу накнади трошкове целог парничног поступка у укупном износу од 218.584,00 динара, у року од 8 дана од пријема преписа пресуде.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 2330/19 од 03.11.2021. године, ставовима првим и другим изреке, одбијен је као неоснован основни тужбени захтев којим је тужилац тражио да се обавезе тужени да му на име накнаде трошкова за исхрану у току рада у периоду од марта 2017. године до фебруара 2018. године исплати укупно 132.810,60 динара, као и 53.604,04 динара на име регреса за коришћење годишњег одмора у истом периоду, све у појединачним месечним износима и са законском затезном каматом, чија су висина и датуми доспећа ближе

одређени овим ставовима изреке. Ставом трећим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 2545/22 од 16.08.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о истој одлучи у складу са одредбом члана 404. ЗПП.

Правноснажном пресудом, одлучено је о захтеву тужиоца за исплату накнаде трошкова за исхрану у току рада и регреса за коришћење годишњег одмора. Имајући у виду различиту праксу Апелационог суда у Београду о овом правном питању у односу на остале апелационе судове, као и у односу на правно схватање Врховног суда и Врховног касационог суда изражено у предметима са идентичним правним и чињеничним стањем, произилази да у конкретном случају постоји потреба одлучивања о посебној ревизији, ради уједначавања судске праксе, чиме су испуњени услови из члана 404. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр. 72/11...18/20), на основу чега је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код туженог на основу Анекса број ... уговора о раду од 10.11.2016. године Овим анексом уговорено је да тужилац има право на зараду која се састоји од зараде за обављени рад и време проведено на раду, зараде по основу доприноса запосленог пословном успеху послодавца и других примања по основу радног односа у складу са Колективним уговором за „Железнице Србије“. Анекс колективног уговора за ЈП „Железнице Србије“ из 2006. године, као и важећи Колективни уговор из 2015. године, садрже идентичну одредбу, сходно којој је у вредност једног радног часа урачуната месечна вредност за исхрану у току рада и вредност 1/12 регреса за коришћење годишњег одмора, сведена на 1 радни час. У току првостепеног поступка обављено је економско-финансијско вештачење (које су нижестепени судови ценили и исти прихватили у обрачунском - математичком делу) и обрачун је извршен према параметрима из Колективног уговора за ЈП „Железнице Србије“ из 1995. године. Тужени кроз обрачун зараде у утуженом периоду тужиоцу није исказао износе накнаде трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора. Тужилац тужбом у овој правној ствари потражује накнаду трошкова за исхрану у току рада и накнаду трошкова за регрес у периоду од марта 2017. године закључно са фебруаром 2018. године, наводећи да му у спорном периоду тужени ове накнаде није исплаћивао.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, нижестепени судови су одбили тужбени захтев налазећи да су тужиоцу тражене накнаде за исхрану у току рада и за

регрес исплаћене, тако што су му урачунате приликом обрачуна зараде и утврђене кроз вредност радног часа, уз додатни аргумент другостепеног суда да ни у посебним ни у општим актима не постоји основ за остваривање права тужиоца за накнаду тражених трошкова за утужени период, јер нема одговарајућег општег акта на основу ког би то право могао остварити, због чега не може са успехом потраживати новчану исплату по овим основима.

Међутим, по оцени Врховног суда, основано се ревизијом указује да се становиште нижестепених судова у погледу основаности тужбеног захтева заснива на погрешној примени материјалног права.

Право на накнаду трошкова за исхрану у току рада и регрес за коришћење годишњег одмора је законом установљено право запосленог. Општим или појединачним актом послодавца морали су бити предвиђени параметри за обрачун тих накнада, на начин да се јасно може утврдити да су ове накнаде исплаћене запосленима и у ком износу. Предметне накнаде су морале бити исплаћене свим запосленима у истом износу, без обзира на стручну спрему, и морале су бити исказане у номиналном износу у обрачунским платним листама. Следи да накнаде које су предмет тужбеног захтева нису могле бити исплаћене кроз цену рада. У ситуацији када важећи Колективни уговор предвиђа право запослених на накнаду за трошкове у току рада и за регрес за коришћење годишњег одмора, а не садржи конкретну одредбу о начину обрачуна тих накнада, висина накнада се утврђује применом параметера из раније важећег прописа. На описани начин тужиоцу нису досуђене накнаде на основу прописа који није био на правној снази у утуженом периоду, будући да и важећи Колективни уговор предвиђа исплату наведених накнада запосленима.

Из наведених разлога, применом члана 416. став 1. ЗПП Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужилац је успео у поступку по ревизији, па му на основу чланова 153. став 1, 154. и 163. став 2. ЗПП припадају потребни трошкови целог поступка према оствареном успеху у спору. Висина је одмерена на име тражених и одређених трошкова за састав тужбе и два образложена поднеска од стране адвоката укупно износ од 18.000,00 динара, заступања на пет одржаних рочишта укупно износ од 43.500,00 динара, састава жалбе и ревизије износ од по 18.000,00 динара, према тарифном броју 13. Тарифе о наградама и накнадама за рад адвоката важећој у тренутку предузетих радњи, трошкова вештачења од 10.000,00 динара, као и на име судских такси за: тужбу 2.860,00 динара, првостепену одлуку, жалбу и другостепену одлуку износ од по 13.528,00 динара, ревизију 27.056,00 динара и ревизијску одлуку 40.584,00 динара, одмерено према тарифном броју 1. и 2. таксене тарифе Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ број 128/24...106/15).

На основу члана 165. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу трећем изреке.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић